Prológ

Emma je presvedčená o tom, že romantiku niekto vymyslel špeciálne pre ženy. V romantických predstavách je každá žena krásna a z každého muža sa stáva princ. Milovaná žena si žije ako kráľovná, pretože má pri sebe muža, ktorý chráni jej srdce. Kvety, sviečky, dlhé prechádzky pri svite mesiaca... Emma si pri tejto predstave hlasno vzdychla. Najvyššiu priečku na stupnici jej romantických predstáv dosiahol tanec s milovaným mužom v odľahlej záhrade pod nočnou oblohou.

Vôňa letných ruží, hudba prúdiaca z otvorených okien tanečnej sály, luna, ktorá všetko navôkol zahaľuje striebristým svitom... ako vo filme. Už aj samotná predstava vlahej letnej noci jej dokáže rozbúchať srdce. Po tanci v tichej odľahlej záhrade pod hviezdnatou oblohou túžila, už keď mala jedenásť. Svoj sen, o ktorom bola presvedčená, že sa jedného dňa určite naplní, dopodrobna opísala svojim štyrom kamarátkam. Občas u niektorej z nich prenocovali. Vtedy sa dlho do noci zhovárali, počúvali hudbu alebo pozerali televíziu. Keby chceli, mohli zostať hore aj do rána. Zatiaľ však nevládali byť hore tak dlho a postupne jedna po druhej zaspali.

Keď spali u Parker, v prípade dobrého počasia mali povolené sedieť do polnoci na terase jej detskej izby. Na jar to bolo jej

obľúbené miesto. Stála na terase a vdychovala vôňu kvetov zo záhrady Brownovcov a občas aj čerstvo pokosenej trávy, ak sa práve v ten deň záhradník činil.

Domáca, pani Gradyová, im zavše priniesla koláčiky, mlieko, inokedy tortičky poliate lahodným krémom. Občas sa za nimi zastavila aj pani Brownová. Skontrolovala, čo robia, a chvíľu s nimi podebatovala. Väčšinu času však štyri priateľky trávili samy.

„Keď budem úspešná podnikateľka a budem žiť v New Yorku, nebudem mať čas na lásku," vyhlásila Laurel a ďalej sa venovala zapletaniu Mackensiiných červených vlasov. Pomedzi jej blonďavé pramene prebleskovalo zopár limetkovozelených. Pred pár dňami experimentovala s farbou na vlasy.

„Na lásku si musíš nájsť čas," zahriakla ju Emma.

„Uhm," zahundrala s jazykom medzi zubami, čo sa tak veľmi sústredila na zapletanie ďalšieho tenkého vrkôčika.

„Chcem byť ako teta Jennifer. Minule som počula, ako hovorila mame, že na mužov nemá čas a vlastne ich ani vôbec nepotrebuje. Býva na Upper East Side a chodí na párty tam, kam aj Madonna. Otec hovorí, že Jennifer je mrcha. Aj ja chcem byť mrcha a chodiť s Madonnou na párty."

„Nevrav," odvrkla Mac, načo ju Laurel potiahla za vrkoč. Mac sa len chichúňala. „Tancovať s chalanom je fajn a byť zamilovaná tiež, pokiaľ z toho neosprostieš. Moja matka nemyslí na nič iné, len na lásku. A ešte na peniaze. Špekuluje, ako získať lásku aj peniaze naraz."

„Ak jej ide o peniaze, nejde jej o skutočnú lásku," konštatovala Emma a chápavo pohladkala Mac po nohe. „Skutočná láska je, keď toho druhého robíš šťastným len preto, že ho miluješ. Kiežby sme boli dosť staré na lásku," vzdychla si Emma hlasno. „Musí to byť úžasný pocit."

„Mali by sme pobozkať nejakého chalana. Potom konečne budeme vedieť, aké to je."

Dievčatá stíchli a nemo hľadeli na Parker. Ležala dolu bru-

chom na posteli a sledovala dievčatá, ako sa hrajú na kadernícky salón. „Mali by sme si nejakého chalana vytipovať a požiadať ho, aby nás pobozkal. Už budeme mať dvanásť! Musíme to vyskúšať, nech vieme, či sa nám to bude páčiť."

„Myslíš ako experiment?" spýtala sa Laurel s prižmúrenými očami.

„Ale s kým sa budeme bozkávať?" dumala Emma.

„Urobíme si zoznam." Parker sa pregúlila na posteli, aby z nočného stolíka dočiahla svoj nový zápisník s obrázkom ružových črievičiek navrchu. „Spíšeme si zoznam všetkých chlapcov, ktorých poznáme, a potom z nich vyškrtneme mená tých, ktorí sa nám až tak nepáčia. A musíme odôvodniť, prečo sme niektorých vyškrtli a iných ponechali."

„To vôbec neznie romanticky."

Parker sa na Emmu usmiala. „Niekde začať musíme a zoznam nám v tom môže pomôcť. Príbuzných, napríklad Dela a Emminých bratov písať nebudeme, však? Emma, tvoji bratia sú pre nás aj tak pristarí."

Parker nalistovala v zápisníku čistú stranu. „Takže..."

„Aby sme neboli prekvapené, keď nám ten chalan strčí jazyk do úst," varovala kamarátky Mac. Dievčatá začali pišťať a chichotať sa. Parker sa zošuchla z postele a sadla si na dlážku vedľa Emmy. „Tak dobre. Urobme najskôr hlavný zoznam a rozdeľme ho na ÁNO a NIE. Potom si jedného vyberme spomedzi tých, ktorých sme napísali pod ÁNO. Tá, ktorá sa s ním bude bozkávať, musí ostatným povedať, aké to bolo. Nesmie zatajiť, ak jej strčí jazyk do úst. Naopak, musí to ostatným čo najvernejšie opísať."

„Čo ak nás ten chalan odmietne?"

„Em, teba neodmietne žiaden," pokrútila hlavou Laurel a upevnila posledný vrkôčik. „S tebou sa bude chcieť bozkávať každý. Si veľmi pekná a zhováraš sa s chalanmi ako so seberovnými. Niektoré dievčatá sa k chalanom správajú ako kozy. Ty nie. A už ti začínajú rásť prsia."

„Chalanom sa prsia páčia," riekla Mac múdro. „Ak ťa nebude chcieť pobozkať, tak pobozkáš ty jeho. To nemôže byť problém."

Emma si myslela presný opak.

Pustili sa do písania zoznamu a všetky štyri sa pritom prenáramne bavili. Laurel a Mac sa rozhodli celú situáciu zahrať a to ich ešte väčšmi rozosmialo. Váľali sa po zemi od smiechu, až kým sa pán Fish, Parkerin kocúr, nezodvihol a otrávene neodišiel z Parkerinej spálne. Zamieril do obývačky, kde sa schúlil na gauč.

Parker stihla strčiť zápisník pod posteľ práve vo chvíli, keď im pani Gradyová priniesla koláčiky a mlieko. Keď sa občerstvili, rozhodli sa, že sa budú hrať na dievčenskú rockovú kapelu. Zo skrine a z bielizníka vytiahli takmer všetko Parkerino oblečenie. Od vyčerpania zaspali neskoro v noci, rozvalené jedna cez druhú na posteli či len tak na dlážke.

Emma sa zobudila pred svitaním. Okrem svetla nočnej lampičky a strieborného mesačného lúča bola izba ponorená do tmy. Ako vždy, aj túto noc ju niekto prikryl tenkou prikrývkou a pod hlavu jej vsunul vankúš.

Svit luny ju vytiahol z postele. V polospánku podišla k balkónovým dverám a prešla cez ne na terasu. Chladný ranný vzduch, voňajúci ružami, jej pohladkal líca.

Rozhliadla sa po záhrade zaliatej strieborným svetlom, kde naplno prekvitala jar, plná pastelových farieb a ľúbezných tvarov. Takmer počula tú sladkú melódiu známu zo snov, videla, ako tancuje medzi ružami, azalkami a pivóniami obťažkanými kvetmi so silnou, prenikavou vôňou. Privrela oči a videla pred sebou svojho princa, ktorý ju zvŕta vo víre tanca. Určite si spolu zatancujú valčík. Tak ako v knihe.

Presne takú podobu má láska, pomyslela si, zatvorila oči a vdýchla do pľúc nočný vzduch. Sľúbila si, že jedného dňa spozná, aké je byť zamilovaná.

Prvá kapitola

Emma už mala z toľkých svadieb v hlave guláš, a tak sa pohodlne usadila do kresla a s prvou rannou šálkou kávy sa pohrúžila do poznámok v diári. Konzultácie ju dokážu nabudiť takmer rovnako ako tento horúci a sladký kofeínový nápoj. Pohodlne sa usalašila na kresle vo svojej útulnej pracovni a začítala sa do podrobných poznámok k jednotlivým zákazkám.

Z jej doterajších skúseností vyplýva, že osobnosť snúbencov – lepšie povedané nevesty – udáva tón konzultácie aj priebeh celej svadby. Podľa Emmy sú základom každej svadby kvety. Či už ide o elegantné alebo uvoľnené kytice, prísne viazané či neformálne ladené, kvety priam zhmotňujú lásku a zamilovanosť. A jej úlohou je poskytnúť klientom toľko romantiky v podobe kvetov, koľko si len zažiadajú.

Vzdychla si, natiahla sa a pri pohľade na vázu plnú drobných ruží na pracovnom stole sa usmiala. Jar je na svadby ako stvorená, pomyslela si. Práve na jar sa kolotoč so svadbami naplno rozkrúti a *Sľub* čakajú rušné dni a dlhé noci plné plánovania, chystania a organizovania svadieb nielen tejto, ale aj budúcoročnej jari. Kontinuita práce vo svadobnej agentúre Emmu a jej tri priateľky baví a napĺňa. Nielen to – celý proces komunikácie so zákazníkmi, pocit z dobre vykonanej práce

a spokojná klientela je pre ňu zdrojom šťastia, navyše sa môže každý deň tešiť zo záplavy nádherných kvetov.

Zamyslene preskúmala svoje ruky. Kde-tu škrabance a drobné ranky. Sú dni, keď jej ruky vyzerajú ako po bitke, no dáva si pozor, aby ich mala upravené. Kiežby som sa stihla objednať na manikúru, povzdychla si.

Skontrolovala čas a posilnená kofeínom vyskočila z kresla. Bežala do spálne, vyhrabala červenú mikinu s kapucňou a natiahla si ju na pyžamo. Ešte má čas zbehnúť do hlavnej budovy, kým to celé vypukne. Prezlečie sa neskôr. Pani Gradyová určite chystá raňajky, takže Emma ušetrí čas aj námahu.

Uháňala dolu schodmi a v duchu si pochvaľovala, z akých krásnych okamihov sa skladá jej život. Prešla popri obývačke – používa ju ako recepciu a konzultačnú miestnosť – a kráčajúc ku vchodovým dverám, preletela ju pohľadom. Pred prvým dnešným stretnutím s klientmi v nej doplnila čerstvé kvety. Aha, ako tie ľalie prekrásne rozkvitli!

Vyšla von pred niekdajší hosťovský domček Brownovcov, ktorý bol teraz jej domovom a centrom pre kvetinovú výzdobu svadobnej agentúry *Sľub*. Svoju časť pomenovala *Kvetinová sieň*.

Zhlboka sa nadýchla čerstvého jarného vzduchu a zachvela sa.

Och, prečo nemôže byť teplejšie? Veď je apríl! Už by mali kvitnúť narcisy. Aké nádherné sú tie sirôtky, čo zasadila do kvetináčov! Emma si zaumienila, že nedovolí, aby jej chladné počasie a začínajúce mrholenie pokazilo náladu. Založila si kapucňu, v jednej ruke držala hrnček s kávou, druhú si zasunula hlboko do vrecka a vykročila k hlavnej budove.

Príroda sa pomaly prebúdza zo zimného spánku, pomyslela si. Ak sa človek lepšie prizrie, zbadá zelenajúce sa konáriky stromov, ktoré sa čoskoro premenia na ružové čerešňové kvety a drieň. Zo zeme zanedlho vykuknú narcisy. A krókusy sú už vonku! Je možné, že ešte nasneží, no to najhoršie je už z krku.

Onedlho nastane čas hrabať sa v skleníku. Zopár kvetov musí premiestniť do kancelárie a vystaviť ich klientom na ob-

div. Priestory kancelárie pravidelne zdobí kyticami, venčekmi a girlandami, no matku prírodu a jej čarovné diela v záhrade nič neprevýši. Brownovské sídlo so svojimi kvetmi je široko-ďaleko najkrajšie.

Záhrady sa už čochvíľa popýšia záplavou farieb všetkých odtieňov a svojou vôňou prilákajú ľudí, aby sa poprechádzali po malebných chodníčkoch či posedeli si na lavičke v tieni aj na slnku. Parker trvá na tom, aby záhrada pútala pozornosť okoloidúcich, a tak sa Emma každý rok snaží záhony skrášliť, zasadiť niečo nové alebo farby skombinovať inak ako vlani.

Svadobčanom slúžia balkóny aj terasa. Niektorí klienti si vyžiadajú svadobnú hostinu pri bazéne, iní na terase, v pergole alebo pod oblúkom obrasteným popínavými ružami. Sú aj takí, ktorí sa zosobášia pod naklonenou vŕbou pri jazierku.

Ponúkame všetko, čo si klient môže želať, pomyslela si.

Vila Brownovcov nemala páru široko-ďaleko. Nebovomodrá v kombinácii so žltou a krémovou, členitá strecha, oblúkové okná a porcelánovobiele balkóny jej dodávajú potrebné čaro. Stĺporadie pri vchode sa priam ponúkalo, aby ho vyzdobila zeleňou a pestrofarebnými kvetmi. Keď bola Emma malá, myslela si, že je to rozprávkový dom v rozprávkovej záhrade. A teraz v ňom sama býva.

Zabočila k hosťovskému domčeku, v ktorom mala fotoštúdio jej priateľka Mac. Ešte ani nestihla zaklopať, a už sa otvorili dvere. Usmiala sa a zakývala strapatému chudému mužovi v tvídovom saku.

„Dobré ráno, Carter!“

„Ahoj, Emma.“

Emmini a Carterovi rodičia sa roky priatelia a dnes je Carter Maguire, bývalý profesor z Yale a súčasný učiteľ anglickej literatúry na strednej škole, kam chodila aj Emma, zasnúbený s jednou z jej najlepších priateliek.

Život je nielen úžasný, pomyslela si Emma. Je posteľou z ruží.

Natešene pritancovala ku Carterovi, potiahla ho za chlopne na saku, postavila sa na špičky a vlepila mu hlučný, mľaskavý bozk.

„Fíha," zapýril sa.

„Hej, ty tam!" priateľsky ju zahriakla Mackensie opierajúca sa o kľučku na dverách. Jej ryšavé vlasy v pochmúrnom sivom rannom svetle priam žiarili. „Balíš môjho chlapa?"

„Kiežby som mohla, no proti tebe nemám šancu. Počarovala si mu."

„Presne tak."

„Dievčatá, pripravili ste mi krásny začiatok dňa," usmial sa Carter. „Dnešná porada nebude ani spolovice taká zábavná ako vy dve."

„Zavolaj, že si náhle ochorel," prosíkala Mac. „Budem ťa celý deň kurírovať."

„Haha. Tak ja letím. Pa."

Emma sa pozerala, ako sa ponáhľa k autu, a povzdychla si: „Bože, je taký zlatý!"

„Veru je."

„Máš obrovské šťastie, baba jedna!"

„Áno. Som šťastne zasnúbená. Chceš vidieť môj prsteň?"

„Óóó," obdivovala ho už po niekoľkýkrát Emma, keď jej Mac pred očami mávala rukou.

„Ideš na raňajky?"

„Áno."

„Počkaj ma." Mac sa načiahla po bundu a zatvorila dvere. „Dnes som mala len kávu. Hej," zrazu sa zamračila. „Máš môj hrnček."

„Mám ti ho vrátiť teraz?"

„Vieš, prečo som aj napriek otrasnému počasiu dnes ráno usmiata? Presne z toho istého dôvodu, pre ktorý som si nestihla dať raňajky. Volá sa to *Dajme si spolu sprchu.*"

„Volá sa to *Poviem ti len preto, aby si mi závidela.* Mrcha!"

„Som na seba hrdá. Čomu ty vďačíš za túto skvelú náladu? Máš v dome chlapa?"

„Žiaľ, nie, ale mám na dnes naplánovaných päť pracovných stretnutí, čo je sľubný začiatok týždňa, plus vo mne doznieva včerajšia svadba v štýle čajového večierka. Bolo to milé, však? Krásne zakončenie týždňa."

„Párik šesťdesiatnikov sľubujúci si večnú lásku obklopený jeho deťmi, jej deťmi a vnúčatami. Nielen milé, ale aj upokojujúce. Pre oboch to bola druhá svadba. Je zaujímavé, že sa ľuďom chce ísť do toho aj po druhýkrát. Obaja našli odvahu skúsiť to znova. Podarilo sa mi zachytiť niekoľko skvelých momentiek. Verím, že to tým bláznom tentoraz vyjde."

„Keď už sme pri tých bláznoch, rozhodla si sa, aké kvety chceš na svoju svadbu? December je síce ešte ďaleko, ale čas letí ako strelený. Veď to poznáš."

„Ešte som sa ani len nerozhodla pre tému zásnubných fotiek, nevybrala som si šaty, nemám predstavu o farbách."

„Mne by napríklad pristala výzdoba vo farbe diamantov," zahlásila Emma a zahanbene sklopila zrak.

„Tebe pristane aj zemiakové vrece."

Mac otvorila zadné dvere, a keďže pani Gradyová sa už vrátila z dovolenky, nezabudla si ošúchať nohy. „Len čo si vyberiem šaty, doladíme zvyšok."

„Budeš prvá z nás štyroch, ktorej *Sľub* vystrojí svadbu."

„Som zvedavá, ako zorganizujeme svadbu, na ktorej budeme aj ako hostia."

„Logistiku necháme na Parker. Ak je niekto schopný zabezpečiť, aby všetko šlo hladko, tak je to určite ona."

V kuchyni ich vítal poriadny zmätok.

Zatiaľ čo Maureen Gradyová poslušne stála pri sporáku, Parker a Laurel sa hádali a kričali na seba cez celú miestnosť.

„Treba to urobiť," nástojila Parker.

„Hovno, hovno, hovno!"

„Sme svadobná agentúra, Laurel. Poskytujeme služby klientom."

„Na služby klientom sa ti môžem... vieš čo."

„Prestaň!“ Parker mala vlasy nahladko vypnuté do chvosta a oblečený tmavomodrý elegantný kostým. Z očí rovnakej farby jej šľahali blesky. „Pozri, spísala som zoznam jej požiadaviek, počet hostí, výber farieb a kvetov. Nemusíš s ňou vôbec hovoriť. Ja to vybavím.“

„Svoj zoznam si môžeš strčiť... vieš kam.“

„Nevesta...“

„Nevesta je krava, idiotka, upišťaná koza, ktorá mi pred rokom dala najavo, že moje služby nepotrebuje a nechce. Môže ma bozať v riť, ale z mojich koláčov nedostane ani hryza. Mala si svoju sprostosť uvedomiť skôr.“

Strapatá a oblečená len v bavlnených pyžamových nohaviciach a tielku, v ktorom pravdepodobne aj spala, sa namosúrene posadila k stolu v jedálenskom kúte.

„Upokoj sa.“ Parker sa zohla po zakladač. Asi jej ho na zem hodila Laurel, pomyslela si Emma. „Všetko, čo potrebuješ, nájdeš tu.“ Parker položila zakladač na stôl. „Sľúbila som, že jej vyhovieme, takže...“

„Tak si choď a upeč do soboty tortu zo štyroch plátov, tortu pre ženícha a niekoľko druhov zákuskov pre dvesto ľudí. To všetko bez dostatočnej prípravy, najmä keď ťa cez víkend čakajú tri iné svadby a o tri dni ďalšia.“ Laurel ostentatívne chytila zložku a šľahla ju na zem.

„Správaš sa ako decko!“

„Fajn, som decko.“

„Dievčatá, prišli sa za vami pohrať vaše kamarátky,“ zahlásila pani Gradyová s iskričkami v očiach.

„Ja už musím ísť domov. Mama ma volá,“ snažila sa z tejto nepríjemnej situácie vyvliecť Emma.

„Nikam nepôjdeš!“ vyskočila na ňu Laurel. „Chcem, aby si vedela, čo sa tu deje. V sobotu nás čaká svadba Folková – Harrigan. Pamätáš si, ako nevesta ohŕňala nos nad koláčmi z mojej cukrárskej dielne *Marcipán* pri agentúre *Sľub*? Trvala na tom, že torty a dezerty pripraví jej sesternica, šéfkuchárka cukrárskeho oddele-

nia v New Yorku, ktorá študovala v Paríži a bežne pripravuje dezerty pre *dôležitých* klientov. Pamätáš si, čo mi vtedy povedala?“

„Ehm, nie celkom.“ Emma ustúpila, keď videla, ako jej Laurel mieri prstom priamo do srdca.

„Ale ja áno. S odporným úškľabkom tvrdila, že som určite šikovná a väčšinu akcií zvládam, ale na svojej svadbe chce mať len tú najlepšiu kvalitu. Povedala mi to priamo do očí!“

„Toľká nevychovanosť! Bez debaty,“ zapojila sa Parker.

„Ešte som neskončila,“ precedila Laurel pomedzi zuby. „Teraz, v hodine dvanástej, vyšlo najavo, že jej sesternica kamsi ušla s jedným zo svojich klientov. Škandál nad škandály! Milý klient totiž stretol cukrárku a zamiloval sa do jej dezertov až po uši práve vtedy, keď si u nej objednával zákusky na svoju zásnubnú hostinu. Teraz je v peknej kaši a odo mňa chce, aby som ju z nej vytiahla!“

„Na to sme predsa tu, Laurel.“

„Teba som sa na nič nepýtala,“ zamierila prstom na Parker. „Rozprávam sa s nimi,“ presunula prst na Mac a Emmu.

„Hovorila si niečo?“ doberala si ju Mac. „Prepáč, asi mi v sprche natiekla do uší voda. Nič nepočujem.“

„Zbabelec! Čo ty na to, Emma?“

„No, vieš...“

„Raňajky!“ Pani Gradyová opísala prstom pomyselný kruh. „Všetky štyri si sadnite k stolu. Omeleta z vaječných bielkov na hriankach z tmavého chleba. Sadajte a jedzte!“

„Nebudem jesť, dokiaľ...“

„Aspoň si sadni,“ snažila sa Emma upokojiť Laurel a predísť ďalšiemu výbuchu jej zlosti. „Potrebujem sa na minútku zamyslieť. Teraz si pekne všetky sadnite a... Och, pani G., vyzerá to skvele!“ Vzala do rúk dva taniere a cestou do jedálenského kúta sa nimi zakrývala ako obrannými štítmi. „Dievčatá, nezabúdajme, že tvoríme jeden tím.“

„Neviem, či by si bola taká spokojná, keby si bola ponížená a prepracovaná.“

„Som rovnako prepracovaná ako ty. Whitney Folková je nevesta z pekla. Noc čo noc sa mi o nej sníva. O tom však niekedy inokedy."

„Aj ja by som mohla prispieť svojou troškou do mlyna," zapojila sa do rozhovoru Mac.

„Tuším si celkom neohluchla," zašomrala Laurel.

„Je drzá, náročná, rozmaznaná, problematická a nepríjemná," pokračovala Emma. „Keď organizujeme svadbu a narazíme na čudákov, zvyčajne sa snažíme maximálne im vyjsť v ústrety a vystrojiť im svadbu, po ktorej budú spolu žiť šťastne až naveky. V prípade tejto kozy by som sa čudovala, keby s ňou ten chlapík vydržal čo len dva roky. Bola k tebe arogantná a stavím sa, že takto sa správa bežne. Je mi nesympatická."

Posilnená Emminou podporou, Laurel sa na Parker sebavedomo zazubila a pustila sa do jedla.

„Ako som už povedala, sme jeden tím a musíme vyhovieť aj samoľúbym a bezočivým klientom. Posúvajú nás vpred. Aspoň tej drzej, plochej ťape s kostnatým zadkom ukážeš, že jej cukrársku sesterničku hravo strčíš do vrecka. Najmä keď máš na všetko tak málo času."

„Toto na mňa neskúšaj, už to skúsila Parker."

Emma si odkrojila malý kúsok omelety. „Ale je to pravda."

„Jej sesternicu – zlodejku mužov – zdolám ľavou zadnou."

„O tom nepochybujem. Myslím, že by sa mala pred tebou plaziť."

„To by sa mi páčilo. Nech sa plazí po zemi a prosíka."

„Odškodním ťa, Laurel." Parker zodvihla šálku s kávou. „Informovala som ju, že jej budeme ku konečnej sume účtovať poplatok dvadsaťpäť percent z celkovej sumy, keďže požiadala o dodatočné služby na poslednú chvíľu. Okamžite po tom skočila a zavzlykala od šťastia."

V Laureliných zvončekovo modrých očiach sa zalesklo svetlo. „Plakala?"

Parker naklonila hlavu a spod nadvihnutého obočia sa zahľadela na Laurel. „Takže?“

„Dobre teda. Ale bude musieť byť spokojná s tým, čo jej ponúknem.“

„Samozrejme.“

„Keď sa rozhodneš pre dekor, daj mi vedieť,“ poprosila ju Emma. „Tortu musím zladiť s kvetmi a celkovou výzdobou.“ Emma vyslala Parker chápavý úsmev. „Kedy ti zavolala, že si to s tými koláčmi rozmyslela?“

„Tri dvadsať nad ránom.“

Laurel sa natiahla k Parker a súcitne ju potľapkala po ruke. „Je mi ťa ľúto.“

„Je to moja práca. Zvládneme to. Zatiaľ sme to vždy zvládli.“

Zatiaľ sme to vždy zvládli, opakovala si Emma a dolaďovala dekorácie v obývačke. Verila, že to budú zvládať aj naďalej. Zahľadela sa na fotografiu troch dievčat v bielom rámčeku. Ako deti sa v záhrade hrávali na svadbu. V ten krásny letný deň hrala nevestu ona. V ruke mala kyticu z buriny a poľných kvetov, na hlave čipkovaný závoj. Keď videla, ako sa nad žltou púpavou vzniesol modrý motýľ, bola rovnako očarená ako jej kamarátky.

V ten deň s nimi bola, pochopiteľne, aj Mac. Ako fotografka. Emma si často vraví, aké úžasné je premeniť detský sen na úspešný biznis.

Dnes už nejde o púpavu, pomyslela si, keď natriasala vankúše. Zakaždým, keď neveste podáva kyticu, vidí na jej tvári ten istý nadšený výraz. Dúfala, že nevesta, s ktorou sa má o chvíľu stretnúť, bude na budúcu jar vo svoj svadobný deň rovnako šťastná.

Pripravila si poznámky, fotoalbumy, knihy, a keď mala všetko nachystané, zahľadela sa na seba v zrkadle. Skontrolovala si účes, mejkap a línie nohavíc aj saka, do ktorých sa pred chvíľou prezliekla.

Prezentácia je v *Sľube* prvoradá.

Vtom zazvonil telefón. *„Kvetinová sieň,* agentúra *Sľub,* prosím," zaštebotala do telefónu. „Dobrý deň, Roseanne. Samozrejme, že si vás pamätám. Chcete svadbu v októbri? Nie, na rezerváciu termínu nie je nikdy priskoro."

So slúchadlom pod bradou Emma otvorila zásuvku na písacom stole, vytiahla z nej diár a otvorila ho. „Konzultáciu môžeme naplánovať na budúci týždeň, ak vám to vyhovuje. Mohli by ste priniesť fotku šiat? Super. Ak ste vybrali strih a farbu šiat pre družičky... Uhm. S tým vám môžem pomôcť. Čo tak budúci pondelok o druhej?"

Zapísala si dohodnutý termín do diára a obzrela sa cez plece za zvukom prichádzajúceho auta.

Jeden klient na telefóne a druhý za dverami.

Ach, Bože, milujem jar!

Emma vyprevádzala poslednú dnešnú klientku. Prechádzali cez halu ozdobenú kvetmi a kyticami rozmiestnenými na stolíkoch i poličkách.

„Pripravila som ich, keď ste mi mailom poslali fotku svadobných šiat a naznačili ste mi svoje obľúbené farby a kvety. Viem, že ste pôvodne chceli veľkú kaskádovitú kyticu, ale..."

Emma vzala do rúk kyticu ľalií a ruží previazanú bielou stuhou posiatou malými perličkami. „Skôr, než sa definitívne rozhodnete, pozrite si túto."

„Je krásna a sú v nej všetky moje obľúbené kvety, ale zdá sa mi... neviem. Je akási malá."

„K čistým líniám šiat, strihu vašej sukne a k živôtiku posiatemu perličkami sa viac hodí moderná kytička. Chcem, aby ste si vybrali to, čo naozaj chcete, Miranda. Táto kytička je vašim predstavám bližšia, nemám pravdu?"

Emma siahla po inej, tentoraz kaskádovitej kytici.

„Fíha, tá je ako záhrada!"